

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316010247
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4316010247.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a členov senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti odsúdenému W. D., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného W. D. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 17.10.2016 sp. zn. 4Nt/28/2016, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11. januára 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného W. D. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného W. D. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 16.02.2015 sp. zn. 4T/2/2014, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 16.02.2015 sp. zn. 4T/2/2014 bol odsúdený uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd I. stupňa v odôvodnení poukázal na návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, ktorý podal do výroku o treste z dôvodu Nálezu Ústavného súdu SR, doplnenie tohto návrhu, kde namieta skutočnosť, že by mal byť odsúdený iba podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. a nie aj podľa ods. 4 a na to, že dostal neprimerane prísny trest, na vyjadrenia procesných strán, odsudzujúce rozhodnutie, právne úvahy, ktorými sa riadil a právne závery, ku ktorým dospel, keď uviedol, že po preskúmaní zákonných podmienok na povolenie obnovy konania vo výroku o uloženom treste aj s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 106/2011 z 28.11.2012, na ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku, na § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, nie sú splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania. Konštatoval, že nevyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 Tr. por. a súčasne, že odsúdenému nebol v prejednávanej veci uložený trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení zákona účinnom do 21.12.2012, t.j. pred uverejnením nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. PL ÚS 106/2011 z 28.11.2012 v Zbierke zákonov SR, ale mu bol uložený trest podľa Trestného zákona, v znení ktorého už nebola obsahom § 41 odsek 2 sporná časť vety, ktorá stratila účinnosť vyššie citovaným nálezom Ústavného súdu SR.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal odsúdený sťažnosť, ktorú prostredníctvom svojho obhajcu zdôvodnil tým, že v prejednávanej veci rozsudkom zo dňa 16.02.2015 pod sp. zn. 4T/2/2014 bol právoplatne uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. a § 41 ods.

2 Tr. zák. vo výmere 9 rokov. Keďže mu bol ukladaný trest aj podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. aj podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., bol mu tento uložený po zvýšení dolnej hranici trestnej sadzby o jednu polovicu. Napriek skutočnosti, že chápe, že k povoleniu obnovy konania musia vyjsť najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine alebo treste, nesúhlasí s výškou uloženého trestu, ktorý je celkom zjavne neprimeraný spáchaným skutkom. Poukázal i na ustanovenie § 34 Tr. zák. a na to, že v jeho prípade nebol optimálne určený trest, ktorý je neprimerane prísny a súčasne bolo pochybené, keď mu bol uložený trest za súčasného použitia § 38 ods. 5 Tr. zák. aj § 41 ods. 2 Tr. zák., čo ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. vylučuje. Na základe týchto skutočností navrhol, aby Krajský súd v Nitre zrušil napadnuté uznesenie podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol, prípadne aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obnovu konania povolí a súčasne mu podľa § 398 ods. 3 Tr. por. preruší výkon trestu odňatia slobody. Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Po preskúmaní spisového materiálu a postupu súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa postupoval zákonne a rozhodol správne, pričom svoje rozhodnutie aj adekvátne odôvodnil, preto naň nadriadený súd v podrobnostiach len poukazuje.

Nadriadený súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu I. stupňa, pričom nad rámec dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia dodáva, že Nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL.ÚS 106/2011 bolo rozhodnuté o tom, že v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V žiadnom prípade nedošlo citovaným nálezom k zrušeniu celého ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., teda ani k zrušeniu celej tzv. asperačnej zásady. Praktický dôsledok nálezu je, že súd v prípade splnenia zákonných podmienok na použitie § 41 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní trestu vykoná úpravu zákonom ustanovenej trestnej sadzby tak, že zvýši hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a následne uloží trest v takto určenej trestnej sadzbe.

Súd I. stupňa správne zistil, že odsúdeného nebol trest ukladaný podľa zásad pre ukladanie trestu podľa tzv. asperačnej zásady uvedenej § 41 ods. 2 Tr. zák. účinného do Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 106/2011, ale bol mu ukladaný s použitím ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. účinného po Náleze Ústavného súdu v nasledovnom znení: „Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu“.

K námietkam odsúdeného uvedeným v písomnej sťažnosti, nadriadený súd uvádza, že odsúdenému bol v konaní ukladaný úhrnný trest odňatia slobody za spáchaný prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák., za prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr. zák., prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., vychádzajúc z trestnej sadzby za trestný čin z nich najprísnejšie trestný v súlade s ustanovením § 41 ods. 1 Tr. zák. Súd teda vychádzal pri ukladaní trestu odsúdenému zo zákonom stanovenej trestnej sadzby uvedenej v § 212 ods. 4 Tr. zák. v trvaní 3 až 10 rokov, s použitím tzv. asperačnej zásady uvedenej v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. účinnej po uverejnení Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 106/2011 zo dňa 21.12.2012, keď mu bola upravená trestná sadzba na 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace, pričom trest bolo nutné ukladať nad jej jednou polovicou s poukazom na to, že sa dopustil opätovného spáchania zločinu (§ 38 ods. 5 Tr. zák.), t.j. v rozpätí 8 rokov a 1 mesiac až 13 rokov a 4 mesiace.

K tomuto ukladaní trestu je potrebné uviesť, že súčasné aplikácia ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. a tzv. asperačnej zásady uvedenej v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. účinnej po uverejnení vyššie uvedeného Nálezu Ústavného súdu SR, nie je vylúčená ustanovením § 38 ods. 7 Tr. zák., podľa ktorého: „Ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný

trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.“

S poukazom na vyššie uvedené, v danom prípade bol odsúdenému ukladaný úhrnný trest za spáchanie piatich rôznych trestných činov, prihliadnuc na ustanovenie § 34 Tr. zák. ako i na jeho trestnú minulosť, a preto vymeraný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov za prejednávanú trestnú činnosť, nie je pre neho neprimeraný a ani súčasná aplikácia týchto dvoch ustanovení, nie je neprimerane prísna. Okrem toho táto skutočnosť, nie je zákonným dôvodom na povolenie obnovy konania, nakoľko sa nejedná o nové skutočnosti alebo dôkazy súdu I. stupňa skôr neznáme, keďže tento správne pri ukladané trestu vychádzal zo zákonnej úpravy uvedenej v Trestnom zákone. Preto správne súd I. stupňa návrhu odsúdeného nevyhovel.

Súčasne ani námietka odsúdeného, že mal byť odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. a nie aj podľa odseku 4 tohto ustanovenia neobstojí a nie je dôvodom na povolenie obnovy konania, nakoľko právne posúdenie skutku a priradenie ho pod správnu právnu kvalifikáciu nie je novou skutočnosťou alebo dôkazom, ktorý by bol súdu I. stupňa neznámy. V tejto súvislosti poukazuje nadriadený súd i na skutočnosť, že odsúdený bol s napadnutým rozsudkom spokojný, nakoľko sa po jeho vyhlásení priamo na hlavnom pojednávaní vzdal práva na odvolanie a to aj za oprávnené osoby.

V konaní teda nebola zistená existencia nových skutočností alebo dôkazov, súdu skôr neznámych, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest odsúdeného bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Na podklade hore uvedených skutočností a s odkazom na zákonné správne dôvody napadnutého uznesenia bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá, keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného a ani žiadne nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.